

IGUALADA

De la festa major

Acaba de transcórrer la festa major amb l'acostumada animació dels altres anys, i havent-se vist bon nombre de forasters. El programa oficial exactament igual al de sempre, doncs un espectacle nou (una festa d'aviació en què havia d'actuar un tal Fernández Moreno, del Foment d'Aviació de Madrid) ha fallat. L'aeroplà no va arribar.

Els divins oficis, amb la interpretació d'una missa polifònica, molt bé. Feu el panegíric de Sant Bartomeu el reverend doctor Amadeu Colom, del Seminari de Vich. S'han exhibit els ballés típics dels Diables i els Bastoners davant dels gegants. La banda de Vergara ha exercit amb força correcció la seva comesa en els passats concerts, igual que en els ballés donats a la Unió Patriòtica.

El castell de focs fou a càrrec del pirotècnic Domènec Morgades de Barcelona. La gernació era enorme.

Les societats recreatives rivalitzaren en els seus actes per a proporcionar esbarjo als seus socis i forasters mitjançant concerts vermuts, audicions de sardanes, espectacles teatrals. L'Ateneu celebrà el LXIV aniversari, i ocupà la tribuna el senyor don Enric Soler i Batlle, vice-rector de la Universitat de Barcelona.

Hem tingut aquests dies les orquestres de la capital «Joventut Artística», «Antiga Unió Filarmònica», «Orquestra Torrents» i l'orquestrina «Catalunya». Pel que toca a cobles, actuaren «La Principal» de Palafrugell, «Antiga Pep» de Figueres, «Els Rossinyols», de Castelló d'Empúries, i «La Principal de Bages», de Manresa.

La societat «Bandera Negra» aixecà un luxós envelat i en el passeig de Mossèn Cinto, i a la plaça de Pi i Margall hi havia diverses instal·lacions de caval·les i altres entreteniments propis de fires i festes majors.

Entre les coses serioses, cal notar: l'exposició de vidres esmaltats de l'artista barceloní en Francesc Elias, germà del notable dibuixant, oberta a la Casa de Cultura de la Caixa de Pensions, i l'exposició iconogràfico-mariana «Apa», organitzada per la Congregació Mariana, on hi ha més de 150 còpies fotogràfiques d'imatges de la Mare de Déu, venerades a Igualada i pobles de la comarca: treball tot fet de primera mà degut a l'entusiasme i dots artístiques dels joves fotògrafs i esportistes de la Congregació.

Ultra el fascicle o programa oficial de festes, mereix consignar-se que aparegueren un artístic i luxós quadern editat pel nou impressor senyor Bas, d'un gust exquisit, i el llibret escaient que sota el títol de «L'abella d'or», ha publicat la impremta Altés de la capital; aquest darrer amb treballs inèdits relatius a la ciutat d'Igualada.

LLEYDA

El V Congrés de la Federació de la Premsa Catalano-Balear

El programa és el següent:

Dia 3, dissabte. — A les dotze del migdia, sessió inaugural al saló d'actes del Palau Provincial.

A les tres de la tarda, visita a l'antiga Seu.

A les cinc, sessió de treball.

A les set, lunch ofert per «Fuster Sarradell, S. A.», empresa propietària del diari «El País».

A les deu de la nit, revetlla organitzada per l'Ajuntament, als jardins dels Camps Elisis i a obsequi dels periodistes forasters.

Dia 4, diumenge. — A les vuit del matí, excursions a Santa Linya i Terradets, per a visitar les obres del ferrocarril Lleyda-Saint-Girons, que porta a cap la societat «Cubiertas i Tejadors».

Pas pel llac de Camarasa en g솔ineres.

Visita a la Central de «Riegos y Fuerza del Ebro, S. A.», a Camarasa. Apat ofert per la dita empresa.

A la tarda, tornada a Lleyda, visita al Monestir del Sant Crist de Balaguer.

Certamen d'Història Art i Poesia

EL TERCER CENTENARI DEL TEMPLE PARROQUIAL DE SANTA MARIA D'IGUALADA

CARTELL DE PREMIS

Literatura i Història: 1. Del rei. Una escriptura d'argent a la millor «Monografia històrica del temple parroquial de Santa Maria»; serà preferida la que contingui més dades inèdites.

2. Del doctor Joan Perelló, bisbe de la Diòcesi. L'obra «El llibre d'Or del Rosari de Catalunya», de Valeri Serra Boldú, al millor treball sobre el tema «Els mitjans de fomentar la pletat cristiana».

3. Del doctor Jaume Serra i Jordi, vicari general de la Diòcesi. Cent pessetes a la més completa «Biografia de don Roc d'Olzinelles, benedictí, fill d'Igualada». (Vid. Diccionari Torres Amat.)

4. Del senyor Francesc X. Esquerà, prevere, arxiprest d'Igualada. Cent pessetes al més complet «Retorologi de Santa Maria d'Igualada».

5. Del governador civil. L'obra «El Firmamento», del P. Rodés, S. J., al tema «Notes Històrico-crítiques de les creus de terme que han existit i existeixen dintre l'arxiprestat d'Igualada».

6. De l'Ajuntament d'Igualada. Dues centes cinquanta pessetes al millor «Estudi crític sobre l'arquitectura i escultura del temple parroquial de Santa Maria».

7. Del P. Marcet, abat de Montserrat. Una artística imatge de la Verge de Montserrat al millor treball sobre «Els beneficis religiosos, socials i econòmics que proporciona la parròquia».

8. De la reverenda Comunitat de Santa Maria. Cent pessetes al millor «Història de la Comunitat d'aquesta parròquia».

9. De la «Lliga Econòmica». Cent cinquanta pessetes al millor «Aplec de notícies d'artistes igualadins o que treballaren a Igualada durant segles passats».

10. De don Manuel Maria Girona. Un objecte d'art a la millor «Biografia» d'un rector eminent que hagi regentat la parròquia de Santa Maria.

11. De l'Associació d'Estudiants de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera. Cent vint-i-cinc pessetes al millor treball sobre la «Valor arqueològica de l'altar major de Santa Maria d'Igualada».

Poesia: 12. Del batlle d'Igualada. Cent pessetes al millor «Himne a Santa Maria, patrona de la parròquia». El guanyador d'aquest premi rebrà un ramell de flors naturals, i d'acord amb la Comissió en farà ofrena a una noia igualadina, qui, en nom de la ciutat, el posarà als peus de la imatge de Santa Maria, reina d'aquest certamen.

13. Del senyor Pere Vives, general. Un objecte d'art al tema «Goigs a la Verge Maria, patrona de la parròquia».

14. Del Centre Catòlic d'Obrers. Cinquanta pessetes a la millor poesia que canti una tradició popular igualadina.

15. Del senyor Eusebi Villadés, diputat provincial. Un objecte d'art a la millor «Oda al Sant Crist d'Igualada».

Música: 16. Del capità general. Cent pessetes a la millor composició musical de l'«Himne a Santa Maria», número 12 del present cartell, per a cor popular i estrofes amb acompanyament d'orgue; una estrofa a l'uníson per a veus de nois o d'homes i una altra a tres veus mixtes (tiple, tenor i baix).

17. Del senyor Josep Roca. Cent pessetes a la millor tonada de caient popular sobre el text dels «Goigs a la Verge Maria», número 13 del present cartell.

Fotografia: 18. Del senyor Manuel Mateu. «Col·lecció completa de les obres del doctor Torras i Bages», a la millor col·lecció de 12 fotografies, com a mínim, de la imatge i conjunt del retaule major de Santa Maria d'Igualada, per a ésser reproduïdes en postal.

Jurat literari: President, Cèsar Martinell, arquitecte. Vocals, reverend Josep Forn, Octavi Saltor, Joan Llonçgueres i Manuel Mateu; secretari,

TARRAGONA

Caiguda

Ahir al matí, la nena Josepa Enriqué i Juan caigué per l'ull de l'escala de casa seva, i es ferí de consideració a una cuixa i a l'espinada.

Moviment del Port

Entrades: els vapors «Jorge Juan», procedent de Ciutat de Mallorca; «Calderón», de Londres. Tots dos amb càrrega general. El pallebot «Juanito», de Ciutat de Mallorca, amb adots.

Sortides: els vapors «Calderón», cap a València; «Jorge Juan», cap a Palma. Amb carregament general tots dos. La goleta «Aurèlia», cap a Ciutat de Mallorca, en llast.

Altres noves

Dissabte passat hi hagué un petit incendi a un bosc de la partida de Bolquera, terme municipal d'Alcover.

—La policia va detenir a Antoni Marcos i Martin, reclamat pel Tuitat d'instrucció del districte de l'Hospici, de Madrid.

GIRONA

Dos incendis

A Verges, es calà foc a una casa del carrer de Valls, propietat d'en Guardia i Pagès.

Van cremar-se un cavall, vuit xais i cinquanta quintans d'userdà, valorat tot plegat en 3.181 pessetes.

—Abans d'ahir va declarar-se un incendi a l'edifici número 12 del carrer del Pervenir, de la nostra ciutat propietat d'Emili Tarrés i Bertran.

De moment, no es pegueren precisar les pèrdues materials produïdes pel sinistre.

Festa major

La riallera vila de L'Escala celebrarà la seva Festa major durant els dies 2, 3, 4 i 5 del mes entrant.

Les festes seran amenitzades per les cobles «La Principal» de La Bisbal i «Els Montgrins» de Torroella.

Altres noves

La comissió permanent de la Diputació ha acordat nomenar bibliotecària auxiliar interina de les biblioteques de Figueres i d'Olot, a Justa Palló i Salvà; ascendir a directora de la de Figueres, a Adela Riera i Carré; i obrir un concurs per a proveir definitivament la plaça vacant de directora de la d'Olot.

—Ha estat anunciada a oposicions una plaça de cap de la secció d'anàlisis clínics, higiènics i químics, amb un sou de 3 mil pessetes l'any, vacant a l'Institut oficial de segona ensenyança.

La Costa

DOS RIUS. — Els dies 1 i 2 de setembre, diada de Sant Llop, tindran lloc els següents actes:

Dia 1. — A les cinc del matí, tritlleig general de campanes.

A les set, sortirà de l'església parroquial la típica processó cap a la capella de Sant Llop, on se celebrarà un ofici amb música i sermó a honor del Sant, cant dels tradicionals goigs i benedicció dels panets de Sant Llop.

A les dotze, dansa a l'envelat, dedicada a la distingida colònia i als forasters.

A les sis de la tarda, gran ball a l'envelat.

A les deu de la nit, lluit concert a honor de les autoritats i seguidament començarà el ball de nit.

Dia 2. — A les onze del matí, solemne ofici cantat amb orquestra a l'església parroquial, amb assistència de l'Ajuntament i restants autoritats. Acabat l'ofici, dansa dedicada als joves del poble, però pot ballar tothom.

A les sis de la tarda, gran ball a l'envelat.

A les deu de la nit, concert. Seguidament començaran les ballades finals de festa.

La part musical de tota la festa està confiada a l'orquestra «La Unió Artística», de Granollers.

Les llistes electorals de

La reforma i urbanització del Barri de les Drassanes

EL QUE HA D'ESSER LA REFORMA

S'ha publicat ja el projecte de reforma i urbanització del barri de les Drassanes. Són autors del projecte els senyors Marius Giménez, Manuel Mujica i Lluís Girona, i comprèn els següents punts:

Primer. El traçat d'una via en forma de «Y» (i grega), amb el seu peu a la plaça de Septilveda, enfocant el carrer de Muntaner i la seva bifurcació al carrer Nou de la Rambla, des d'on les seves branques es dirigeixen: l'una a la Porta de la Pau i l'altra davant de l'Estació Marítima.

Segon. Una plaça que té per centre el monument de Colom, des d'on parteixen radicalment les vies ja existents, Passeig de Colom i Rambles, i una de les vies en projecte, i forma l'eix d'aquestes dues últimes el mateix angle amb el Passeig de Colom o amb l'eix normal al moll i Passeig de Colom.

Tercer. Dos carrers transversals, de les Rambles a la del Marquès del Duero, i dues altres de perpendiculars, les quals, amb l'eixamplament de les altres que ja existeixen, completen la reforma del districte cinquè, i enllacen les vies que es projecten amb les projectades per l'Ajuntament.

LA SUCCESSIO DE PLANOLS

Es obvi remarcar la importància que per Barcelona té la realització d'aquests tres punts assenyalats en el projecte.

Com es fa constar en el mateix, Barcelona, per la seva situació geogràfica, ha rebut en tots els períodes de la Història, els beneficis del seu emplaçament, i ha constituït la població més important de la ribera del Mediterrani de la Península.

També és cert que la densitat de la seva població arribà a adquirir durant el passat segle una quantia desproporcionada, respecte d'altres ciutats i, abans d'aprovar-se el projecte Cerdà, una aglomeració tan forta que obligà a l'adopció de l'anomenat plaol d'eixamplament.

No es pot posar en dubte, en efecte, que l'amuntament de construccions en el recinte amurallat de la ciutat, àdhuc després d'adoptar-se el plaol d'eixamplament, en lloc de minvar anà en augment, i llavors es va veure la necessitat d'obrir noves vies que descongessionessin la Ciutat antiga, facilitant la seva comunicació i enllaç amb la ciutat nova i la regió marítima.

A fi d'aconseguir-ho, com és sabut, el propi enginyer Ildefons Cerdà va traçar, com un apèndix del plaol d'eixamplament aprovat, tres vies que posaven en comunicació la ciutat nova que es construïa amb la part antiga de la ciutat.

Es presentà després, l'any 1879, l'avantprojecte de reforma interior, obra d'Angel J. Baixeras.

D'aquest projecte, que tantes vicissituds va sofrir, només es posà en pràctica l'obertura de la via «A», avui Via Layetana.

Per altra banda, com fa constar la nota explicativa que acompanya el projecte de reforma i urbanització del barri de les Drassanes, el conjunt urbà de Les Corts, Sarrià, Bonanova i Pedralbes, de creixent importància i densitat, estableix un excés de circulació per les vies que en l'actualitat li serveixen d'enllaç, i de la mateixa manera per les que estan projectades en el plaol de reforma i en el modificat posteriorment

pels serveis tècnics municipals, que resulten per aquesta causa insuficients i inadequades per a reunir i concentrar l'avui dia dispersat tràfec que s'efectua per carrers d'insuficient capacitat, o bé desplaçades, i per consegüent no segueixen les línies directes que ha de seguir la circulació.

Efectivament, la resolució del problema ensopegava amb nombroses dificultats, i mentre en subsistís només una, es feia impossible la seva realització, i d'aquesta manera restà gairebé oblidada la reforma del barri més necessitat, el qual encara avui és una llaga de la ciutat posada a la porta d'entrada.

EL PROBLEMA DE LES CASERNES

Per força, puix que l'espai disponible ho exigeix, hem de passar una mica per alt el que la memòria que acompanya el projecte diu del problema de les casernes.

No obstant, hem de convenir que les raons que s'hi exposen, són fonamentades del tot.

En efecte, l'actual estat i situació de les casernes no pot subsistir. Com els mateixos autors de la memòria preveuen, són un perill tant per la ciutat com per l'element militar.

Per la nostra banda atorguem que precisament les grans ciutats es distingeixen en aquest punt per la seva preocupació d'allunyar les casernes dels grups urbans. París en aquest cas, és un model.

Per altra banda, Barcelona, que per nord i sud, sobretot, té l'eixamplament gairebé il·limitat, ha de veure les casernes situades en llocs que siguin sanitosos pels qui han d'habitar-les, i al mateix temps deixin lliure el desenrotllament constant de la ciutat.

La memòria, encara, es refereix de passada a l'Hospital Militar. La queixa que a continuació llicencien els autors de la memòria i projecte és justificada, puix les més elementals raons d'higiene aconsellen el trasllat a un altre lloc d'aquesta importantíssima dependència.

CRITERI UNIFORME

Es innegable que en totes les coses ha de prevaler un sol criteri; del contrari es perden un conjunt de forces enormes i l'eficàcia de l'esforç és nul.

Certament, la plaça de la Porta de la Pau, en fer la transformació dels edificis, ha d'ésser l'entrada més bella de la ciutat, i una de les millors, sinó la millor.

Com diu un dels autors de la memòria, en crear la Plaça de Catalunya mancà un criteri uniforme que, obligant l'edificació, formés la plaça o el seu marc, que és el principal, i la reforma actual només tracta de resoldre la urbanització de la plaça; però és tard i seria molt costosa la reforma dels edificis.

De totes maneres, i respecte la Plaça de Catalunya, el mal és susceptible de millora, puix no presentaria gaires dificultats preveure la desaparició eventual d'algunes de les barraques que acaben d'enlletgir-la. A més, l'elevació, algun dia, dels edificis actuals, previ acord entre el Municipi i la Cambra de la Propietat, tampoc no és cosa impossible.

Tocant a la Plaça de la Porta de la Pau, en efecte, ja és tota una altra cosa. Encara no és començada, i per tant hi ha temps de donar-li un sentit completament uniforme. Ha de formar un conjunt. Sobretot l'edificació ha de respondre a una idea preconcebuda. Del contrari, ens tornariem a trobar amb una segona edició de la desgraciada Plaça de Catalunya.

ELS TRESORS ARTÍSTICS

Respecte els tresors artístics que

la realització de la reforma del districte cinquè per força ha d'afectar, els autors de la memòria diuen:

«En aquesta part antiga de la ciutat existeixen algunes construccions i obres d'art que per llur mèrit i antiguitat precisa conservar. La capella de l'actual Hospital Militar, amb els seus notables frescos, que la via «B» del projecte Baixeres destruiria, s'ha de conservar, encara que fóra procedent l'enderrocament de la resta de l'edifici deixant majors espais lliures. El mateix diem de l'Hospital Provincial que l'esmentat projecte destruiria, i les sales-infermeries del qual, del segle XIV al XV, es podran conservar enderrocant al seu dia, quan es construïxin altres hospitals, les parts no interessants, i dedicar-les a jardins.

L'església de Sant Pau del Camp, declarada Monument Nacional pel seu alt valor artístic i històric, molt superior als altres edificis compresos, millorarà la seva situació en quedar entre carrers més espaiosos i desenganxada del vell «picadero», d'acord a les alineacions ja concordades.

Igualment queden millorats, per l'ampliació dels carrers on estan enclavats, el Palau Güell, Teatre Principal i església de Santa Mònica, i finalment les Drassanes o antigues «drassanes», que actualment no poden ésser admirades pel públic, podrien conservar-se en llur lloc, al centre d'una de les illes traçades amb accés al dit lloc. No obstant, per la seva bona conservació i facilitat d'ésser desmuntades, creiem que es podrien traslladar prop de la mar, el seu veritable ambient, transportant també les grades enterrades que formaven l'accés per a les embarcacions, i reconstruir-les, proporcionant-les elements històrics d'eines, models d'embarcacions altres, que tocant al Museu marítim o en lloc apropiat al port franc, es podrien oferir amb més ambient de realitat naval a la visita del públic nacional i estranger. Res no desmereixerien amb això, i no és nou el procediment, molt emprat en l'època actual, fins per a edificis molt més importants.»

Difereix el nostre criteri al dels autors, pel que respecte al traçat de les Drassanes prop de l'aigua. Creiem que no han de moure's d'on són, que és llur lloc de sempre. Declarem, però, que el respecte que els autors de la memòria demostren pel vell edifici de les nostres Drassanes, és digne de tot elogi.

CONJUNT DEL PROJECTE

Resultaria excessivament extens descriure la totalitat d'aquest gran projecte que està destinat a transformar radicalment un dels barris avui dia més abandonats. En síntesi, i tenint a la vista un dels gravats que acompanyen el projecte, l'actual Porta de la Pau queda convertida en una gran plaça, flanquejada pel Passeig de Colom, carrer Anselm Clavé i la nova via projectada.

Aquesta nova via s'uneix amb una segona via que té el començament davant el moll que condueix a l'Estació Marítima, i de la qual parteix el Paral·lel.

Les dues vies, en unificar-se, formen una gran plaça i s'uneixen amb el carrer de Muntaner.

Aproximadament on en l'actualitat hi ha el carrer de Montserrat, s'obre un carrer magnífic que desemboca al carrer Nou.

En el sector de les Rambles, comprès entre la caserna actual i la Plaça del Teatre, s'obren dues vies que desemboquen a la nova via que parteix de la Porta de la Pau.

El carrer de la Unió seria prolongat amb la seva amplada actual, i també s'eixamplaria el carrer Nou.

En fi, és molt possible que el projecte de reforma i urbanització del barri de les Drassanes, presentat pels senyors Marius Giménez, Manuel Mujica i Lluís Girona, sigui susceptible d'alguna modificació en ésser portat a la pràctica, però n'hem volgut donar aquest ample extracte per la importància que té per a la ciutat tot el relatiu a aquesta reforma.

